

קהל שערי אברהם-פרשת ויקהל-שיעור עיון בענין בגדי כהונה

אבל הראב"ד ס"ל דכל שהוא בזמן עבודה קיימת המצוה של לבישת בגדי כהונה כדי שיהא ראוי לעבוד, בין אם יש עבודה שמוטלת עליו ובין אם לא. ולכן סובר הראב"ד שגם שלא בשעת העבודה עצמה אין איסור כלאים בבגדי כהונה.

המקדש: **יא** בגדי כהונה מותר ליהנות בהן. לפיכך לובשם ביום עבודתו ואפילו שלא בשעת עבודה חוץ מן האבנט מפני שהוא שעטנו: השגת הראב"ד **יב** *אסור לכהן הדיוט ללבושו *אסור לכהן הדיוט. א"ל לא אלא בשעת עבודה. אין הכהנים לובשין לעבודה אלא צמר ופשתים בלבד: **יג** וכל מקום שנאמר בתורה שש או בר הוא

משנה תורה > מהדורה חדשה > ח (עבודה) / משה בן מימון (רמב"ם) / עמוד 39
הודפס מאוצר החכמה

יב *אסור לכהן הדיוט ללבושו אלא בשעת עבודה. אין הכהנים לובשין לעבודה אלא צמר ופשתים בלבד: **יג** וכל מקום שנאמר בתורה שש או בר הוא

לוקה והלובש פטור: **לכ** *כהנים שלבשו בגדי כהונה שלא בשעת עבודה אפילו במקדש לוקין מפני האבנט

משנה תורה > מהדורה חדשה > ז (ורעים) / משה בן מימון (רמב"ם) / עמוד 34
הודפס מאוצר החכמה

מכל מקום נראה לי ראייה ברורה לכאורה לדעת הראב"ד ז"ל דאפילו אבנט דכלאים הוא, שרי שלא בשעת עבודה, דהואיל והותר כלאים בבגדי כהונה בשעת עבודה, שרי לגמרי אפילו שלא בשעת עבודה.

שאלת אריה - תורת ויקהל / ויקבור, אריה לוב טו אהר / עמוד 208
הודפס מאוצר החכמה

שאלה. הא דקיימא לן כלאים בציצית שרי רחמנא, אם הוא דווקא במקום מצוה, או אפילו שלא במקום מצוה, כגון לנשים, או בטלית שאולה דפטור מן הציצית, ואף על גב דאין לנו תכלת, מכל מקום נפקא מינה על ידי זה לכמה דיני ציצית וכמו שיתברר לפנינו בס"ד.

שאלת אריה - תורת ויקהל / ויקבור, אריה לוב טו אהר / עמוד 208
הודפס מאוצר החכמה

כלאים בבגדי כהונה שלא בשעת עבודה אלא ביום בלבד. ונראה ששורש הדבר הוא שכלאים הותרו שלא בשעת עבודה רק מפני שיש קיום בעצם הלבישה, וכפי שהסברנו לעיל (יב, א ד"ה מן הסוגיה) בשם א"ז ר' יוסף בער זצ"ל; ובלילה אין קיום בעצם שיעורי הגרי"ד - עבודת יוה"כ / סולובייציק, יוסף דוב הלוי / עמוד 38
הודפס מאוצר החכמה

בשעת עבודה מותר. והוא דהרמב"ם ס"ל שבשעה שאין לכהן עבודה לפניו שמוטלת עליו לעשותה אינו נקרא מחויב בעבודה ואינו מקיים המצוה דלבישת בגדים להתכהן לעבודה. ולכן לא הותר ללבוש כלאים בבגדי כהונה אלא ביום שמוטל עליו לעבוד, ויש עליו חובת עבודה.

7

8

9

הדבר כתב א"ז ר' יוסף בער זצ"ל (בית הלוי, ח"א סי' ג סעיף ב) דלשמנה בגדים יש תפקיד וענין אף שלא בשעת עבודה שהרי הציץ מרצה, וזאת לא כשכהן גדול עונדו בנפרד, אלא דוקא כשהוא לבוש בו כחלק ממערכת שמנה בגדים. והרמב"ם הלא פסק (ה' ביאת מקדש פ"ד ה"ח): "ואין הציץ מרצה אלא בזמן שהוא על מצחו". ובכן, יש ללבישת הבגדים משמעות לגבי ריצוי, גם שלא בשעת עבודה. ועוד שמעתי מאבא מארי ז"ל, שייתכן שיש לבגדי כהונה גדולה תפקיד מצד אפשרות שאלה באורים ותומים. ומכיון שיש לשמנה בגדים תפקידים אף שלא בשעת עבודה, שוב הופכת לבישתם קיום מתמיד, ולפיכך אין כהן גדול לוקה על כלאים שבהם כשלושם שלא בשעת עבודה, שכן בכל שעה יש תוכן ומשמעות ללבישתם. אי לכך, ניתן להבין בפשטות דעת הרמב"ם שכהן גדול

שיעורי הגרי"ד - עבודת יוה"כ / סולובייציק, יוסף דוב הלוי / עמוד 17
הודפס מאוצר החכמה

1. בגדי כהונה. הפך בין בגדי כה"ג לבגדי כהן הדיוט. משמע שם דיש נ"מ בין בגדי כה"ג לבגדי כהן הדיוט, דבגדי כה"ג הלבישה היא המצוה, לא משום דבלא זה הוה מחוסר בגדים, ועיין תוס' יבמות דף ה' ע"ב, ומנחות דף ה' ע"ב, ותוס' שם דף מ"א ע"א בשם תוספתא וכו', ולכן אין בו משום כלאים לעולם, משא"כ בגדי כהן הדיוט זה הוה רק לצורך קרבן כדי שלא יהא מחוסר בגדים, ולכן אסור בהם כלאים שלא בשעת עבודה, ועיין יומא דף ס"ט ע"א ע"ש. וזה כונת הירושלמי כאן פ"ט ה"ב כאן בבגדי זהב כאן וכו'.